

have, over paa Grundskylden, vil en stor Del af disse Ejendomme faa væsentlig samme Skattebyrde som hidtil.

Med andre Ord, det hele er ikke saa forfærdende, som mange Grundejere tror, og det er ikke saa revolutionært, som mange Georgeister tror. Overhovedet er der ikke sket saa mange Omvæltninger i Verden, som Menneskene selv tror. Men det kan dog tænkes, at Grundskylden kan overvælttes, og jeg skal nævne et morsomt Eksempel. Jeg skal tage København. Grundejerne faar en højere Grundskyld. Hvordan, har jeg spurgt mig selv, vil du svare den? Hvis jeg faar en Grundskyld paa 4 pCt., vil jeg øjeblikkelig sætte mig ned og dividere: den maa jeg se at vælte over paa mine Lejere. Spørgsmaalet er: Kan jeg det? Ja. Jeg skal sige hvorledes. Nogle Grundejere er slemme Folk — særlig de, der har været fattige, er i Regelen meget onde, naar de bliver Grundejere, det er en Erfaringssætning —, men vi andre er dog nogenlunde hensynsfulde, og vi staa saaledes, at Sædvaner, andre Menneskers Omdømme i alt Fald, gør os forsigtige. Det vil sige, at Huslejen i København før Krigen ikke var naaet saa højt op, som den i Virkeligheden kunde, ikke naaet op til sin økonomiske Grænse. Men hvad sker der, hvis der lægges en Grundskyld? Nu siger vi: Jeg ejer en københavnsk Ejendom, det vil sige, jeg ejer kun en Fjerdedel af den — mere ejer en Københavner ikke, jeg har set Tilfælde, hvor en Mand kun ejede 5 pCt. af sin Ejendom —, og i samme Øjeblik, vi faar en Skat, regner vi ud, om vi kan vælte den over. Selvfølgelig kan De sige, at Grundskatten ikke har været Aarsag til Lejestigning. Det er rigtigt, men den har været Motivet dertil. Den har ikke været Aarsagen, fordi man kunde have forhøjet Lejen i Forvejen, hvis Monopolvillien hos Grundejerne havde ytret sig. Men i samme Øjeblik, man lægger en Skat, virker denne Monopolvillie, og Skatten kan altsaa delvis væltes over i første Omgang.

Det ærede Medlem nævnte en Ting, jeg gerne vil berøre. Hvis man lægger en forhøjet Grundskat — og denne er meget høj —, saa kan der være nogen Grund til at huske paa, at man ikke maa forringe en enkelt Klasses Formue for stærkt i Forhold til andres. Derfor kunde jeg tænke mig det Spørgsmaal, om man ikke, hvis man nogen Sinde vil gaa den Vej, alligevel bliver tvunget til at lægge noget paa Prioriteterne. Ellers bliver det

temmelig uretfærdigt. Lad os tage et Eksempel. Jordrenten er formentlig i mange københavnske Ejendomme Halvdelen, og hvis jeg nu kun ejer en Fjerdedel af min Ejendom, og denne Halvdel beskattes væk, saa er jeg ruineret. Derfor bliver, som sagt, Spørgsmaalet, om man ikke bliver nødt til delvis at overvælte Skatten paa Prioriteterne. Det ærede Medlem sagde om Ejendomsskyld, at det var Beliggenhed og Bonitet. Der er et Element til i Ejendomsskylden, som det ærede Medlem glemte: det er Fremtidsforhaabningerne, og for mange Ejendomme er det et meget stort Element.

Imidlertid gentager jeg, at jeg synes godt om Skatten, men der er et Punkt, hvor jeg synes, at man maa staa fast med Hensyn til Teknikken, det er Katasteret. Det ærede Medlem fra Kellersrup nævnte, at det forrige Kataster tog det 40 Aar at lave, og jeg tror, det kostede 2 Mill. Kr. Vi har haft en Vurdering i 1916 og faar en Vurdering nu, og nu har jeg spurgt flere Vurderingsmænd, f. Eks. det ærede Medlem for Thisted-Kredsen (Frøkjær) og andre, der alle har sagt til mig, at man maa gaa lidt overfladisk frem. Jeg er ikke kyndig nok til at turde afsige en endelig Dom; men efter det, som de Mænd, der kender til Sagen som Vurderingsmænd, udtaler, og efter det, vi hører fra de ærede Medlemmer for Varde-Kredsen (Pinholt) og Hurup-Kredsen, er jeg ganske klar over — og saa meget kan jeg ogsaa sige mig selv —, at den Grundvurdering ogsaa i København vil blive ganske hen i Vejret. Jeg blev forleden Dag spurgt og skulde opgøre for min Ejendom, hvad jeg mente, Grunden var værd, og jeg svarede, efter at jeg havde svedt over det en halv Time, samvittighedsfuldt: Mellem 50 og 200 Kr. pr. Kvadratmeter. Naar den Mand, der ejer Grunden, nævner et saadant Tal, saa vil det sige, at ikke ret mange egentlig har Begreb om Værdien. Jeg er enig med Berthelsen, Høng, i, at der er Systemet, hvorigennem man finder om ikke den absolutte Værdi, saa dog Forholdet mellem Værdierne. Man kan sige, at naar den Grund er saa meget værd, saa er den Grunds Værdi $\frac{9}{10}$ deraf, altsaa faa et Forholdstal. Det er det saakaldte Sommerske System. Det tror jeg, det er muligt at gennemføre, men jeg hævder, at det vil tage lang Tid.

Derfor er jeg enig i, at den Teknik, der nu er mulig, overhovedet kun er en meget svag Begyndelse, og den maa udvi-